

Lovtidende A

2018

Udgivet den 27. juni 2018

23. juni 2018.

Nr. 855.

Bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven

I medfør af § 50, stk. 4, i sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 28. februar 2018, som ændret ved lov nr. 729 af 8. juni 2018, fastsættes:

Kapitel 1

Tolkebistand hos alment praktiserende læge, praktiserende speciallæge og på sygehus

§ 1. Patienter, der efter sundhedsloven har ret til behandling hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge samt på sygehus, har i forbindelse hermed ret til vederlagsfri tolkebistand, når lægen skønner, at en tolk er nødvendig for behandlingen.

§ 2. Regionsrådet opkræver et gebyr i henhold til stk. 2 for tolkebistand til patienter, der har haft bopæl i Danmark i mere end 3 år, når en tolk er nødvendig for behandlingen, jf. dog stk. 3 og 4. Det er ikke en betingelse for behandlingen, at der stilles garanti for betaling af gebyret for tolkebistand.

Stk. 2. Der opkræves gebyr for hver indlæggelse på sygehus, hvert ambulant besøg på sygehus og hver konsultation hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge, hvor der benyttes tolk, efter følgende takster:

- 1) Video-/teletolkning ved ambulant besøg på sygehus, konsultation hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge: 191 kr.
- 2) Fremmødetolkning ved ambulant besøg på sygehus, konsultation hos alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge: 334 kr.
- 3) Video-/teletolkning ved indlæggelse på sygehus: 957 kr.
- 4) Fremmødetolkning ved indlæggelse på sygehus: 1.675 kr.

Stk. 3. Regionsrådet opkræver ikke gebyr for tolkebistand til

- 1) patienter, der som følge af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne midlertidigt eller varigt har mistet evnen til at tilegne sig henholdsvis oppebære og anvende tilegnede danskundskaber,
- 2) børn, der møder frem til behandling uden ledsagelse af forældre,
- 3) forældre, der i forbindelse med behandling af et barn har behov for tolkebistand eller
- 4) personer fra Det Tyske Mindretal i Danmark, der har behov for tolkebistand i forhold til det tyske sprog.

Stk. 4. Der opkræves ikke gebyr i forbindelse med tolkning af det grønlandske og færøske sprog.

Stk. 5. Regionsrådet kan anmode den enkelte patient om at fremlægge dokumentation i form af lægeerklæring for, at vedkommende er omfattet af stk. 3, nr. 1.

Stk. 6. En patient anses for at have bopæl her i landet fra det tidspunkt, hvor vedkommende første gang er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR). Beregningen af den tid, hvor en person har haft bopæl her i landet, foretages på baggrund af den tid, vedkommende i alt har været bopælsregistreret i CPR.

Stk. 7. Til brug for opkrævning af gebyr, jf. stk. 1 og 2, indberetter den alment praktiserende læge, den praktiserende speciallæge og sygehuset oplysning om anvendelse af tolkebistand til regionsrådet i den region, hvor patienten er behandlet.

Kapitel 2

Tolken

§ 3. Den læge, der er ansvarlig for behandlingen af patienten, skal sikre sig, at tolken har de nødvendige sproglige kvalifikationer, herunder beherskelse af det danske sprog.

§ 4. Børn under 18 år må ikke anvendes som tolke, medmindre det er nødvendigt i et akut og livstruende tilfælde.

Stk. 2. Børn over 15 år må, udover tilfælde omfattet af stk. 1, anvendes som tolke, når det af den behandlingsansvarlige læge, jf. § 3, vurderes at være et let og uproblematisk tilfælde.

Kapitel 3

Betaling m.v.

§ 5. Regionsrådet i den region, hvor patienten er bopælsregistreret, afholder udgifterne til tolkebistand efter § 1. Dette gælder dog ikke, hvis tolken er nært beslægtet med patienten.

§ 6. Tolke, der yder tolkebistand til behandling hos praktiserende læge eller praktiserende speciallæge, afregner på en regningsblanket, som udarbejdes af regionsrådene. Regningen skal attesteres af lægen og indsendes til den region, hvor patienten er behandlet.

Stk. 2. Tolke, der yder tolkebistand til sygehusbehandling, afregner efter nærmere aftale med regionsrådet.

Kapitel 4
Ikrafttrædelse

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 504 af 23. april 2015 om tolkebistand efter sundhedsloven ophæves.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2018.

Sundheds- og Ældreministeriet, den 23. juni 2018

ELLEN TRANE NØRBY

/ Patrick Kofod Holm